

[Per Federspiel.]

investering, inden de forøgede skatter, som jo også nu er kommet, indtrådte.

Dette kan den britiske regering ikke have været blind for, og jeg overlader det ganske til den høje regering, der jo må være nærmere til at forstå deres britiske kollegers tankegang, at vurdere, om dette har været en handling, der er begrundet i hensynet til den europæiske udvikling, i hensynet til hele markedsobygningen, som Storbritannien jo hidtil, også langt ind i arbejderpartiet, har været interesseret i, eller om det er foranstaltninger, der alene skyldes indrepolitiske hensyn.

Den højtærede statsminister fremsatte i London nogle udtalelser om, at det nu gjaldt om at styrke EFTA, og den højtærede udenrigsminister var også til formiddag inde på de samme betragtninger, at det nu gjaldt om at gå EFTA efter i sømmene, og det vil jeg gerne gøre nogle bemærkninger om.

Det er så let at tale om, at man styrker EFTA på et tidspunkt, hvor sammenslutningen vel har undergået den stærkeste svækkelse, som en international organisation overhovedet kan undergå. Hverken den højtærede statsminister eller den højtærede udenrigsminister har givet nogen antydning af, hvorledes de vil styrke EFTA, men svaret må i og for sig, synes jeg, være ganske klart. Erfaringerne i de europæiske samarbejdsorganisationer har vist, at organisationernes styrke alene afhænger af den magt, deres forskellige organer er udstyret med. Med andre ord: medmindre EFTA-traktaten ændres i ganske væsentlig retning, således at denne organisation får institutioner — såvel udøvende som dømmende organisationer — der kan skride ind over for lovovertrædelser, vil det være komplet og aldeles umuligt at foretage nogen styrkelse af denne organisation, og så længe denne styrkelse ikke har kunnet tilvejebringes, er det ønsketænkning, når den højtærede udenrigsminister taler om, at man som et af de mål, man sætter sig, må søge at tilvejebringe nye forhandlinger mellem EFTA og det europæiske fællesmarked.

Er der noget som helst nyt i den situation, der i dag foreligger? Er der nogen ændring i den franske politik? Er der nogen ændring

i fællesmarkedets interesse i at udvide, inden det har konsolideret sig indadtil, som på nogen som helst måde skulle kunne friste fællesmarkedets ministre eller fællesmarkedets kommission til at indlede forhandlinger med en så løst sammentømret kreds, der har vist sig ved den første krise at falde fra hinanden? Jeg tror, den højtærede minister må erkende, at dette ikke har nogen som helst forbindelse med realiteterne.

Den højtærede minister var under valgkampen inde på nogle betragtninger om det dødsensfarlige i venstres markedspolitik. Jeg har her, hvad den højtærede minister har været så venlig at betegne som et autentisk referat af hans udtalelser fra dagbladet Bornholmeren af 25. august. Her taler ministeren for en forsamling i Åkirkeby, der afbildes med dystre miner, og som får forelagt venstres „stagnerende markedspolitik“. Hvad det egentlig er, der har frembragt disse ubestrideligt dystre miner, skal jeg lade være med at komme ind på; men det, som i hvert fald bladets redaktion har ment, er, at det skyldes den højtærede ministers beskrivelse af venstres markedspolitik. Han siger nemlig, at den politik, det ærede medlem hr. Erik Eriksen fører med hensyn til fællesmarkedet, kan betegnes som direkte farlig. Det „direkte farlige“ fremgår af det foregående, og det er, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen har fastholdt det standpunkt, som venstre har indtaget siden midten af 1950'erne. Hvordan dette kan have noget som helst med en stagnerende markedspolitik at gøre, skal jeg lade ligge.

Men hvis nu den høje regering — og navnlig den højtærede udenrigsminister, der jo ikke skyr noget initiativ, hvor han kan komme til at udfolde sig — vil koncentrere sine anstrengelser om det, som han foreløbig har nævnt her i dag, nemlig at reformere EFTA, ja, så tror jeg ikke, han kommer så forfærdelig langt ved blot at holde sig til de konklusioner, vi hørte i slutningen af hans redegørelse.

Den første var, at han ville fortsætte bestræbelserne for at finde andre afsætningsområder for vor eksport uden for Europa. Det kan vi alle være enige om, men det er et langtidsprogram, som ikke løser de øjeblikkelige problemer, og det er